

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.

Α Λ Π Α Κ Α.

Τὸ ζῶον τοῦτο, εἶδος προβατοκαμήλου, δὲν ἦτο γνωστὸν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ὀφείλεται ἡ ἀνακάλυψις αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκαμάτους ἐρευνας τῶν νεωτέρων περιηγητῶν.

Ἡ μεγάλη εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσαγωγὴ τοῦ ἐρίου τοῦ ζώου τούτου, συμποσομένη ὑπὲρ 3,000,000 λίτρας, ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐρευναν αὐτοῦ. Ἐγνώσθη δὲ, ὅτι ἔχει πατρίδα τὰς Ἄνδεις τῆς Ἀμερικῆς καὶ διατῖται ἀγελῆδόν.

Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἶναι ἰσχνὴ καὶ ἐπιμήκης, τὰ μακρὰ ὠτία του ἀπολήγουσιν εἰς ὄξυ καὶ κινεῖ αὐτὰ ταχέως, ὅλον δὲ τὸ ζῶον εἶναι ζωηρότατον· εἶναι δὲ δειλὸν καὶ προνοητικόν· διὰ τοῦτο λέγεται ὅτι, ὅταν αἱ Ἀλπακαὶ βόσκωσιν εἰς τὰς πεδιάδας, θέτουσι σκοποὺς, οἵτινες εἰδοποιοῦσι διὰ βελάσματος περὶ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου, καὶ τότε φεύγουσι προπορευομένων τῶν θηλέων καὶ νεογνῶν.

καὶ καρφέν. Θηρεύονται δὲ, ὡς συνήθως τὰ ἄγρια ζῶα, δι' ὠκυπόδων κυνῶν, καὶ οἱ ἔφιπποι θηρευταὶ προσπαθοῦσι νὰ ἐμβάσωσιν αὐτὰ εἰς στενώματα, ὅπου τὰ συλλαμβάνουσι διὰ σχοινίου. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὰς πεδιάδας δὲν δύνανται νὰ τρέξωσι, συλλαμβάνονται, μάλιστα δὲ τὰ νεογνά των, ὑπὸ τῶν κυνῶν καὶ ἐξημεροῦνται εὐκόλως· ἀλλ' αὐξηθέντα ἐπιθυμοῦσι τὴν ἐλευθερίαν των.

Τὸ κρέας των χρησιμεύει ὡς τροφῇ, τὸ δὲ δέρμα καὶ τὰ λευκῶαια ἑξιά των, εἰς τὰς τέχνας.

Εἰς τὴν Εὐρώπην πρὸ τινων ἐτῶν ἦσαν σπάνια τὰ ζῶα ταῦτα, καὶ κατὰ τὸ 1558 ὁ μέγας Δούξ τῆς Αὐστρίας Φερδινάνδος ἐπλήρωσε διὰ προβατοκαμήλων 100 δουκάτα.

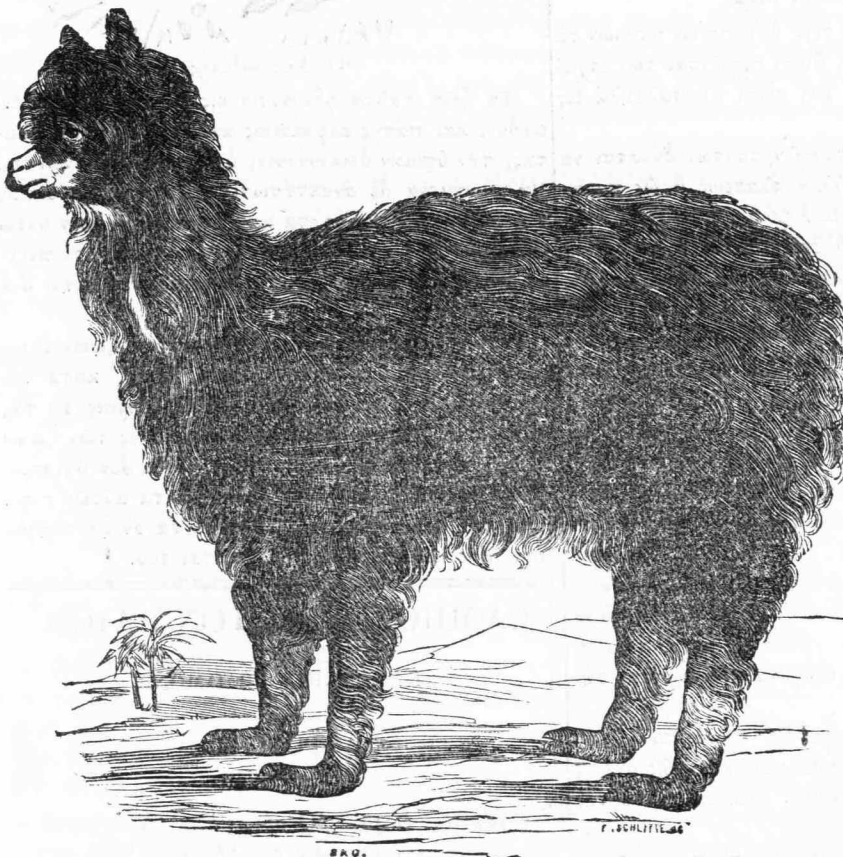
Τὸ καλλήτερον εἶδος τούτων ἔχει μῆκος δύο ἕως δύο καὶ ἡμίσεως ποδῶν· τὰ δὲ ἑξιά των ἔχοντα λεπτότητα ὡς τῆς μετᾶξης, δὲν γίνονται μακρύτερα τῶν ἐννέα δακτύλων.

Οἱ Περουβιανοὶ τρέφουσι τὰ ζῶα ταῦτα, πρὸ πάντων διὰ τὰ μακρὰ καὶ λεπτὰ αὐτῶν ἑρία, τὰ ὅποια ὑπερβαίνουν κατὰ τὴν ποιότητα καὶ ποσότητα τὰ τῆς προβατοκαμήλου. Τὰ ἑρία αὐτῶν ἔχουσι διάφορους χρωματισμοὺς, μάλιστα δὲ τινὰ εἶναι τόσοι μελανὰ, ὥστε δύναται νὰ κατασκευασθῇ ἐξ αὐτῶν

ὑφάσμα ἄνευ χρωματισμοῦ, καὶ νὰ παραβληθῇ μετὰ τὸ μελανώτατον μετὰζωτὸν ὑφάσμα. Ἄλλα ἑρία χρῆζουσι χρωματισμοῦ, ἀλλὰ διὰ τὴν λειότητα καὶ λεπτότητα των, τὰ ἐξ αὐτῶν κατασκευαζόμενα ὑφάσματα δὲν εἶναι κατώτερα τῶν μετὰζωτῶν, διατηροῦσι δὲ τὸν χρωματισμὸν των, ὡς λέγεται, καὶ μετὰ ἑκατὸν ἔτη.

Οἱ Περουβιανοὶ ἔχουσι τόσοι ἐπιτηδείους ἐριουργοὺς εἰς τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐργοστάσιά των, ὥστε δύνανται νὰ ὑφαίνωσιν ὑφάσματα ὁμοία καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις. Ὅλοι οἱ ὀρεσίτροφοι Ἰνδοὶ ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐριουργίαν ταύτην καὶ ἡξέουσι νὰ δίδωσιν εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὠραιοτάτους φυτικούς χρωματισμοὺς.

Αἱ ἄλπακαὶ ὑποφέ-

Ἡ Ἀλπακα.

Τὰ ἄγρια τῶν ζῶων τούτων τρέφονται μετὰ χορτόν, τὰ συναθροαυόμενα ὁμοῦ τρώγουσι διαφόρους καρπούς, ἀγαπῶσι τὸν ἄρτον καὶ τὴν ζάχχαριν, πρὸ πάντων ὁμοῦ τὰ κάρνα, καὶ πίνουνσι λαυμάργως τέτταροι πᾶν ψύχος, καὶ διαμένουσιν ὑγιεῖς, εἰς τόπους κεκαλυμμένους ἀπὸ χιόνος καὶ παγετόν.

Τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι προτιμητέα τῶν προβατοκαμήλων, διότι, ἐκτὸς τοῦ ἐρίου των, δύνανται νὰ

χρησιμεύσει καὶ εἰς φόρτωσιν. Ἐν τοιοῦτον ζῶον δύναται νὰ φέρῃ ὡς 150 λίτρας, καὶ συνήθως μετὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀρχεται ἡ ὑπερσεία των αὐτῇ. Εἶναι δὲ ζῶα ὑπομονητικὰ καὶ εὐπροσίγορα, καὶ γονυκλιτοῦσιν ὡς αἱ κάμηλοι, ὅταν φορτώνωνται. Αἱ γυναῖκες μάλιστα μεταχειρίζονται τὰ εὐρωστότερα τούτων εἰς ἱππασίαν, καὶ τὰ ἀρθονα ἑοῖά των καθιστῶσι περιττὸν τὸ σάγμα. Διὰ νὰ τὰ ὀδηγῶσι δὲ, διαπερῶσι σχοινίον διὰ τῶν ὠτίων των, καὶ τοῦτο χρησιμεύει ὡς χαλινός.

Τὸ κρέας αὐτῶν ἐξομοιοῦται ὑπὸ τῶν Ἀγγλων μὲ τὸ τῆς δορκάδος, καὶ ξηραίνόμενον διατηρεῖται ἐπὶ πολὺ. Τὸ κατεργασμένον δέρμα των εἶναι στερεώτατον καὶ χρησιμεύει διαφόρως. Τὸ γάλα των εἰσι εἰς τὸ τῶν προβάτων. Ἀλλ' οἱ Περουβιανοὶ δὲν τὸ μεταχειρίζονται, διότι τὰ ζῶα ταῦτα δὲν δίδουσι περισσότερον τοῦ εἰς τὰ νεογνά των ἀναγκαίου.

Αἱ κατὰ πρῶτον εἰς Σκωτίαν γενόμεναι ἀπόπειραι πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ ζώου τούτου ἐπέτυχον ἐντελῶς, καὶ ἤδη ἔχουσι πολλοὶ τοιαῦτα ζῶα, μάλιστα δὲ οἱ κατὰ τὰς ἐξοχὰς γεωπόνου, ὧν μέγα ὑπάρχει πλῆθος εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ἰρλανδίαν. Εὐκαίῃον δὲ εἶναι νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης, ὡς δυνάμενον νὰ παρᾶσχῃ μεγάλας ὠφελείας.

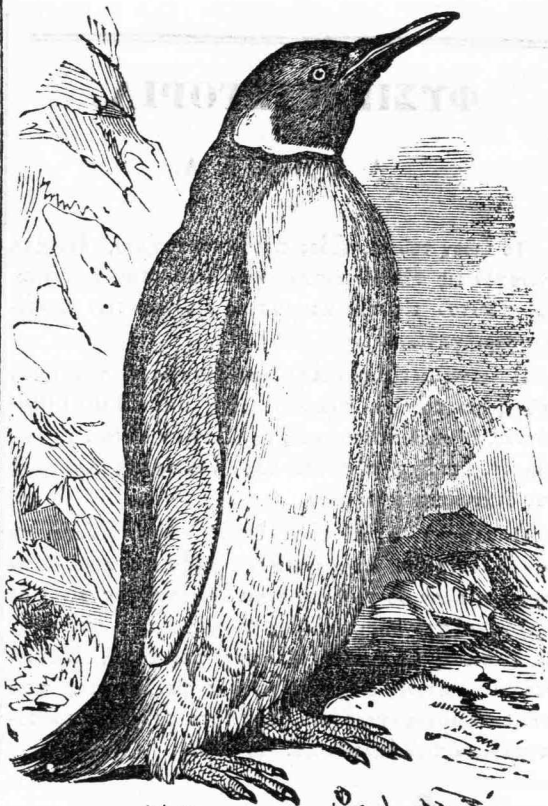
ΑΠΗΝΟΔΥΤΗΣ.

Εἰς τὸ σύστημα τοῦτο τῶν θαλασσιῶν πτηνῶν τὰ πτερὰ δὲν χρησιμεύουσι, διότι σεροῦνται τῶν ισχυρωτέρων καλὰμων των, καὶ εἶναι ἀκατάλληλα εἰς πτήσιν.

Ὁ ὄργανισμὸς τῶν πτηνῶν τούτων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δοκίμιον μᾶλλον πλάσεως ἢ ὡς παραγωγὴ ἐντελής· φαίνεται ὅτι ἡ φύσις, ἥτις εἶναι προνοηκοτάτη εἰς ὅλα τὰ καθ' ἑκάστα τῆς δημιουργίας τῆς, ἐσπούδασε νὰ πολυπλασιάσῃ τὰς δυσκολίας εἰς τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἀπτηνοδύτου, ἥ ὅτι εἶχε σκοπὸν νὰ μεταχειρισθῇ αὐτὸν ὡς ὄρον παραθέσεως εἰς τὴν διάστασιν τὴν μεταξὺ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν θαλασσιῶν. Τῷ ὄντι, ἀντὶ νὰ εὐρωμεν τὴν ζωηρότητα, ἥτις μᾶς χαροποιεῖ εἰς τὰ ποικιλόφθογγα πτηνὰ τῶν θαλάσσης, οἱ ἀπτηνοδῦται εἰσι σχεδὸν ἄφωνοι ὡς ἰχθεῖς, καὶ ἔχουσι πολλὰς τῶν ἐξωον τῶν ἰχθύων. Αἱ πτέρυγες αὐτῶν, ἀντὶ νὰ ἐξαπλῶνται ὡς ἐλαφραὶ κώπαι καὶ νὰ πλῆπτωσι τὸν ἀέρα, εἶναι ἐκρεμῆς, ἄμορφοι περιβεβλημένοι ἀπὸ ὀστακώδη φλοιὸν μᾶλλον ἢ ἀπὸ ἀληθῆς πτῖλα. Τοῖς χρησιμεύουσι δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ διευθύνωσι τὰ ἰχθυόπτηνα ταῦτα εἰς μεγάλα βάθη, ὅπου μένουσιν ἐπὶ πολὺ χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἀνάγκην τῆς ἀναπνοῆς.

Ἡ βραγχίωδης καὶ δυσάρεστος φωνὴ τοῦ ζώου τούτου ἀκούεται μόνον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὀχείας καὶ τῆς ἐπωάσεως, ὅτε βαίνει τακτικῶς ἐπὶ τῆς παραλίας.

Κατοικεῖ δὲ εἰς ἀνωρυγμένας ἀπὸ τὸ κτύπημα τῶν κυμάτων τρύπας, τὰ βύρλα, τοὺς καλάμους καὶ ἄλλα θαλάσσια φυτὰ, ἐν οἷς μένει κεκρυμμένον, καὶ κατὰ τὸν ἐλάχιστον κίνδυνον εὐραγί πλέει. Πλέει δὲ ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ ὑπ' αὐτὰ μὲ θαυμαστὴν ταχύτητα, καὶ ἀποφεύγει οὕτω τοῦ νὰ γείνη βορὰ τῶν καταδιωκόντων αὐτὸ μεγάλων ἰχθύων.

Ὁ Ἀπτηνοδύτης.

Τὰ ζῶα ταῦτα φθάνουσιν εἰς τὴν παραλίαν σιφιδόν, καὶ πάσης ἐκφράσεως ἀνωτέρα εἶναι ἡ ἀθλιότης, τὴν ὅποιαν δεικνύουσιν, ὅταν συλλαμβάνωνται. Μὴ δυνάμενα δὲ ἀνακτῆσαι τὰς ὑγρὰς κατοικίας των μὲ ἱκανὴν ταχύτητα καὶ ν' ἀπαλλαχθῶσιν οὕτω τῶν προσβολῶν τοῦ ἀνθρώπου, φαίνονται ὅτι περιμένουσι μετὰ καρτερίας τὴν ἐπιφυλαττομένην διὰ αὐτὰ τύχην.

Εἰς τὴν Εὐρώπην νεογνὰ τοιούτων ζώων ἔφερε κατὰ πρῶτον ὁ πλοίαρχος Ρόση, ὅστις, κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ὀρνιθολογικῆς του ὁδοιπορίας εἰς τὰς Μακαρίους Νήσους, λέγει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων τούτων εἶναι τὸσον ὑπερβολικός, ὥστε δὲν δύναται καὶ νὰ ὀρισθῇ. Ἀπῆντησε δὲ ἀπέραντα αὐτῶν εἶδη κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν του, παρέχοντα ἀνεξάντλητον ὕλην διασκεδάσεως εἰς τοὺς ναύτας του.

ΟΔΟΙΠΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΛΙΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ. *)

ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Ἀτιφάσεις. Ἡ γῆ—Ὁ οὐρανός—Οἱ κομήται—Οἱ κάτοικοι τοῦ Ἑρμού.

Ἄς μεταβῶμεν εἰς τὸν κάλλιστον τῶν πλανητῶν ὅστις ἐκλήθη Ἀφροδίτη διὰ τὴν λαμπρότητά του, καὶ Ἀστὴρ τοῦ ποιμένος, διότι φαίνεται πότε τὸ

*) Ἴδου τὸ παραληφθὲν κεφάλαιον, τὸ ὅποιον κατὰ παραδρομὴν δὲν καταχωρίσθη εἰς τὸ 36 φυλλάδιον, προσηγορεύοντος ἐν αὐτῷ τοῦ 8 κεφαλαίου.